

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

Dne... 9. 12. 2020

Ministerstvo zemědělství České republiky

Dne... 13. 2021



Ing. Miroslav Toman, CSc.

ministr zemědělství

MINISTERSTVO
ZEMĚDĚLSTVÍ

Těšnov 65/17
110 00 Praha 1 - Nové Město

Toman

V Praze dne 8. 12. 2020

Č.j.: 62947/2020-MZE-11181

R o z h o d n u t í

Na základě rozkladu Města Velká Bystřice, IČO: 00299651, se sídlem Velká Bystřice, Zámecké náměstí 79 (dále též jen „podatel rozkladu“) ze dne 1. 10. 2020 bylo v rozsahu podaného rozkladu přezkoumáno rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Odboru státní správy ve vodním hospodářství a správy povodí ze dne 16. 9. 2020, sp.zn. 57VH17839/2020-15111, č.j.: 32722/2020-MZE-15111 (dále též jen „rozhodnutí ministerstva“), jímž bylo ve zkráceném přezkumném řízení podle § 98 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“ nebo „s.ř.“) rozhodnuto postupem podle § 97 odst. 3 správního řádu o změně rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru životního prostředí a zemědělství (dále jen „Krajský úřad Olomouckého kraje“), č.j. KUOK 13965/2020, sp.zn. KÚOK/3289/2020/OŽPZ/7108 ze dne 14. 2. 2020, a to tak, že podané odvolání podatelem rozkladu se zamítá a odvoláním napadené usnesení Magistrátu města Olomouc, Odboru životního prostředí, (dále jen „Magistrát města Olomouc“) ze dne 6. 12. 2019, č.j. SMOL/309061/2019/OZP/VH/Gib, se potvrzuje. Na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, jsem podle § 152 odst. 2 téhož zákona rozhodl takto:

Rozklad Města Velká Bystřice, IČO: 00299651, se sídlem 783 53 Velká Bystřice, Zámecké náměstí 79, ze dne 1. 10. 2020, se podle § 152 odst. 6 písm. b) správního řádu **z a m í t á** a rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Odboru státní správy ve vodním hospodářství a správy povodí ze dne 16. 9. 2020, sp.zn. 57VH17839/2020-15111, č.j.: 32722/2020-MZE-15111, se podle § 90 odst. 5 správního řádu **p o t v r z u j e**.

Účastník řízení: Město Velká Bystřice, IČO: 00299651, se sídlem 783 53 Velká Bystřice, Zámecké náměstí 79.

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím Ministerstva zemědělství, Odboru státní správy ve vodním hospodářství a správy povodí (dále jen „Ministerstvo zemědělství“ nebo „ministerstvo“) ze dne 16. 9. 2020, sp.zn. 57VH17839/2020-15111, č.j.: 32722/2020-MZE-15111, bylo ve zkráceném přezkumném řízení podle § 98 správního řádu rozhodnuto postupem podle § 97 odst. 3 správního řádu o změně rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, č.j. KUOK 13965/2020, sp.zn. KÚOK/3289/2020/OŽPZ/7108 ze dne 14. 2. 2020, a to tak, že podané

odvolání podatelem rozkladu se zamítá a odvoláním napadené usnesení Magistrátu města Olomouc č.j. SMOL/309061/2019/OZP/VH/Gib ze dne 6. 12. 2019 (dále též jen „usnesení Magistrátu města Olomouc“), se potvrzuje.

Usnesením Magistrátu města Olomouc bylo podle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu zastaveno řízení zahájené na žádost podatele rozkladu, jehož předmětem bylo určení právního vztahu podle § 142 správního řádu, který se týkal otázky, zda stavební povolení č.j. SMOL/ŽP/55/540/2013/Gi ze dne 30. 8. 2013 (dále též jen „stavební povolení“) na stavbu „Rybník Velká Bystřice-Vrtov“ (dále též jen „Rybník“) pozbylo platnosti, a to z důvodu, že stavba nebyla zahájena do dvou let od nabytí právní moci vydaného stavebního povolení.

Návrh na vydání rozhodnutí podle § 142 správního řádu ve výše uvedené věci odůvodnil podatel rozkladu tím, že je účastníkem řízení vedeného Magistrátem města Přerov, Odborem stavebního úřadu a životního prostředí (dále jen „Magistrát města Přerov“) ve věci určení, zda na pozemcích v k.ú. Velká Bystřice v údolí Vrtova existuje či neexistuje veřejně přístupná účelová komunikace. Usnesením Magistrátu města Přerov ze dne 17. 5. 2019 bylo řízení zastaveno s odůvodněním, že část účelové komunikace, která je předmětem správního řízení vedeného podle § 142 správního řádu zanikla, protože pozemky, na kterých měla být komunikace umístěna, jsou pozemky stavební, jsou tedy staveništěm dle § 2 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. Podle Magistrátu města Přerov byla stavebním povolením na těchto pozemcích povolena stavba Rybníku, která byla dne 25. 8. 2015 zahájena. Kromě uvedeného řízení je u Magistrátu města Přerov vedeno k návrhu podatele rozkladu i řízení o odstranění překážky na komunikaci v k.ú. Velká Bystřice, kdy tyto překážky na komunikaci umístila PhDr. Simona Sokolová (stavebník) a zabránila tak veřejnému užívání účelové komunikace. V obou řízeních je podatel rozkladu účastníkem, přičemž dle podatele rozkladu je podstatné, že se na pozemcích potenciálně dotčených výstavbou Rybníku nachází veřejně přístupná komunikace a zda byla či nebyla včas zahájena stavba Rybníku, zda stavební povolení ke stavbě Rybníku je platné a zda jsou tedy předmětné dotčené pozemky staveništěm či nikoliv. Podatel rozkladu v žádosti o vydání rozhodnutí podle § 142 správního řádu vyjádřil přesvědčení, že stavba Rybníku doposud zahájena nebyla, neboť stavebník nevykonal na staveništi žádné práce, které by bylo možno označit za práce přípravné, tedy práce prováděné před zahájením stavby, které samy o sobě zahájení stavby nepředstavují.

Magistrát města Olomouc při zastavení výše uvedeného řízení dospěl k závěru, že žádost podatele rozkladu je zjevně právně nepřipustná, neboť žadatel se domáhá přiznání práva v rozporu s překážkou věci rozhodnuté. Magistrát města Olomouc v této souvislosti odkázal na existenci sdělení ze dne 5. 9. 2018, č.j. SMOL/212509/2018/OZP/VH/Gib (dále též jen „Sdělení“), vydané vodoprávním úřadem k žádosti Magistrátu města Přerov, zda je stavební povolení platné a zda stavba Rybníku byla zahájena ve stanoveném termínu.

Na základě podaného odvolání ze dne 20. 12. 2019 ze strany podatele rozkladu do usnesení Magistrátu města Olomouc bylo Krajským úřadem Olomouckého kraje usnesení Magistrátu města Olomouc zrušeno a věc byla tomuto orgánu vrácena k novému projednání a rozhodnutí. Krajský úřad Olomouckého kraje dospěl při přezkumu usnesení Magistrátu města Olomouc k závěru, že nebyl dostatečně zjištěn stav věci, neboť Magistrát města Olomouc vycházel pouze z písemného oznámení stavebníka a následně z doručených fotografií, na kterých je zachycena část pozemku v místě budoucí hráze rybníku s provedenou skryvkou zeminy. Dále Krajský úřad Olomouckého kraje konstatoval, že Sdělení lze chápat jako sdělení vydané podle § 154 správního řádu, a i v takovém případě je třeba postupovat v souladu se základními zásadami správního řádu (§ 2 a § 3 správního řádu).

Proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje brojila PhDr. Simona Sokolová podnětem k zahájení přezkumného řízení podle § 94 správního řádu, neboť považuje postup Krajského úřadu Olomouckého kraje za rozporný s § 142 správního řádu.

Ministerstvo zemědělství v rámci posléze rozkladem napadeného rozhodnutí dospělo k závěru, že námitky PhDr. Simony Sokolové směřující do rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje jsou důvodné, s těmito námitkami se ministerstvo ztotožnilo a uvedlo, že řízení podle § 142 správního řádu správní řád koncipuje jako subsidiární, tj. řízení, které bude přicházet do úvahy jedině tehdy a tam, kdy a kde nebude možné sledovaného cíle dosáhnout vydáním osvědčení podle části čtvrté správního řádu, popř. postupem a rozhodnutím v jiném typu správního řízení. Ministerstvo k tomu dále uvedlo, že ze spisové dokumentace je zřejmé, že Magistrát města Olomouc jako příslušný vodoprávní úřad vydal dne 5. 9. 2018 Sdělení, kterým sdělil, že stavební povolení na stavbu Rybníku nabylo právní moci dne 5. 10. 2013 a tato stavba byla zahájena dne 25. 8. 2015. Následně dne 9. 9. 2019 vydal Magistrát města Olomouc jako příslušný vodoprávní úřad sdělení dle § 154 správního řádu, ve kterém obsahově potvrdil Sdělení ze dne 5. 9. 2018. Ministerstvo uzavřelo, že je nesporné, že otázka, zda byla zahájena stavba Rybníku a zda je předmětné stavební povolení stále platné byla řešena již dříve a bylo osvědčeno, že stavba zahájena byla a že tedy stavební povolení je platné. V dané věci tedy bylo vydáno osvědčení dle § 154 správního řádu, a tedy v souladu s § 142 odst. 2 téhož zákona se již nepoužije postup podle odstavce 1 téhož ustanovení. Ministerstvo dále konstatovalo, že v rámci řízení podle § 142 správního řádu nelze přezkoumávat sdělení, resp. osvědčení vydaná podle § 154 správního řádu, neboť pro tuto situaci je správním řádem upraven speciální postup v § 156 téhož zákona.

Ministerstvo proto změnilo rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje č.j. KUOK 13965/2020, sp.zn. KÚOK/3289/2020/OŽPZ/7108 ze dne 14. 2. 2020, a to tak, že napadené usnesení Magistrátu města Olomouc, č.j. SMOL/309061/2019/OZP/VH/Gib ze dne 6. 12. 2019, se potvrzuje.

Proti rozhodnutí ministerstva podal podatel rozkladu v zákonné lhůtě rozklad, ve kterém se ztotožnil s právním a skutkovým hodnocením jak jej zaujal ve svém rozhodnutí Krajský úřad Olomouckého kraje. Namítá, že sdělení vodoprávního úřadu z let 2018 a 2019, na které odkazuje ministerstvo ve svém rozhodnutí, nejsou sděleními ve smyslu § 154 správního řádu. Dále namítá, že otázka kdy a zda byla zahájena stavba Rybníku, je otázkou spornou, podstatnou pro řízení o existenci účelové komunikace na pozemcích které mají být, ovšem ve skutečnosti nikdy nebyly dotčeny stavbou Rybníku, a dále pro řízení o odstranění překážky na předmětné komunikaci. Poukazuje na správnost postupu Krajského úřadu Olomouckého kraje, a sice že je třeba vydat k otázce podstatné pro jiná správní řízení deklaratorní rozhodnutí podle § 142 správního řádu. V podaném rozkladu dále podatel rozkladu odkazuje na řízení, ve kterém je řešena otázka existence veřejně přístupné komunikace na pozemcích, na kterých se má nacházet stavba Rybníku a konstatuje, že daná věc je řešena v rámci správního soudnictví Krajským soudem v Ostravě, pobočka v Olomouci, pod sp.zn. 65 A 95/2019.

Na základě podaného rozkladu a na podkladě spisového materiálu bylo přezkoumáno napadené rozhodnutí ministerstva s následujícími závěry:

Podle § 142 odst. 1 správního řádu platí, že „*Správní orgán v mezích své věcné a místní příslušnosti rozhodne na žádost každého, kdo prokáže, že je to nezbytné pro uplatnění jeho práv, zda určitý právní vztah vznikl a kdy se tak stalo, zda trvá, nebo zda zanikl a kdy se tak stalo.*“ Podle odstavce 2 téhož citovaného zákonného ustanovení pak platí, že „*Podle odstavce 1 správní orgán nepostupuje, jestliže může o vzniku, trvání nebo zániku určitého právního vztahu vydat osvědčení anebo jestliže může otázku jeho vzniku, trvání nebo zániku řešit v rámci jiného správního řízení.*“

S ohledem na výše citované zákonné ustanovení lze v souladu se závěrem učiněným v rozkladem napadeném rozhodnutí ministerstva a též v souladu s doktrinálním výkladem příslušného zákonného ustanovení vyslovit souhlas s tím, že deklaratorní rozhodnutí dle § 142 správního řádu je vydáváno subsidiárně pouze tam, kde je to nezbytné pro uplatnění práv žadatele. Jinak řečeno, když žadatel vydání rozhodnutí nutně potřebuje pro svůj další postup.

V daném případě podatel rozkladu svojí žádostí zahájil předmětné řízení podle §142 správního řádu z důvodu, že vydání rozhodnutí je nezbytné pro uplatnění jeho práv v řízení vedeném o určení existence veřejně přístupné účelové komunikace na pozemcích v k.ú. Velká Bystřice ve vlastnictví PhDr. Simony Sokolové a v řízení o odstranění překážky na téže účelové komunikaci.

V rámci řízení o (dále též jen „Rozsudek“). Tímto Rozsudkem bylo vyhověno žalobě podatele rozkladu a byla zrušena rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 18. 10. 2019, č.j. KUOK 93144/2019 a usnesení Magistrátu města Přerov ze dne 17. 5. 2019 č.j. MMPPr/102547/2019/Sko, vydaná ve věci určení existence veřejně přístupné účelové komunikace na pozemcích v k.ú. Velká Bystřice ve vlastnictví PhDr. Simony Sokolové. Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci (dále jen „krajský soud“), k tomu v odůvodnění Rozsudku mj. uvedl, že:

„Magistrát města Přerov zastavil řízení o určení existence veřejně přístupné účelové komunikace s odkazem na § 66 odst. 1 písm. f) s.ř., podle něhož řízení o žádosti správní orgán zastaví, jestliže žadatel zemřel nebo zanikl, pokud v řízení nepokračují právní nástupci nebo pokud není více žadatelů, anebo zanikla-li věc nebo právo, kterého se řízení týká. Tomuto právnímu posouzení Magistrát města Přerov podřadil zjištění, že předmětná část účelové komunikace, která je předmětem řízení, zanikla, protože pozemky, na kterých je stavba umístěna, jsou stavebními pozemky, tedy staveništěm ve smyslu § 2 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. Uvedené právní hodnocení považuje krajský soud za zcela nepřiléhavé a nesprávné. Věc, které se dané určovací řízení týká, jsou pozemky parc. č. 2312/3, 2151/1, 2151/2, 2151/3, 2151/4, 2151/5, 2153/1, 2153/3, 2153/8, 2153/9, 2153/12 a 2153/10 v k. ú. Velká Bystřice. K zániku pozemku však tím, že se stane pozemkem stavebním, resp. staveništěm, nedochází. Skutečnost, že na určitém pozemku probíhá stavba, se do řízení o určení existence cesty může projevit toliko zjištěním silničního správního úřadu, že cesta, o jejíž určení se jedná, není v terénu (již) v důsledku provádění předmětné stavby seznatelná. Tento závěr však nemůže vést k zastavení řízení dle § 66 odst. 1 písm. f) s.ř., nýbrž k určení, že se na dotčených pozemcích z důvodu absence jednoho z pojmových znaků (znatelnost cesty v terénu) cesta nenachází. Rozhodnutí Magistrátu města Přerov je tudíž nezákonné již tím, že Magistrát města Přerov vtělil věcné posouzení do nemeritorního rozhodnutí.

Žalobní námitky směřující proti způsobu zjišťování skutkového stavu silničním správním úřadem jsou dle názoru krajského soudu zcela důvodné. Vady jeho postupu již shrnul žalovaný v působnosti vodoprávního úřadu v rozhodnutí ze dne 14. 2. 2020, č.j. KUOK 13965/2020, které žalobce ke své replice doložil. Magistrát města Přerov byl jakožto silniční správní úřad povinen zjistit, zda se na dotčených pozemcích nachází veřejně přístupná účelová komunikace. Za tím účelem byl povinen v první řadě zjistit faktický stav v dotčeném území. Sdělení vodoprávního úřadu o tom, že na dotčených pozemcích byla zahájena stavba rybníku, mohl Magistrát města Přerov učinit podkladem pro svůj závěr o neexistenci cesty v terénu pouze v případě, že by toto sdělení obsahovalo k tomuto závěru dostatečné a průkazné informace. To však v posuzované věci splněno nebylo. Ze sdělení vodoprávního úřadu vyplynulo toliko to, že zahájení stavby bylo tvrzeno stavebníkem, a žalobce tuto skutečnost v řízení rozporoval. Magistrát města Přerov byl v popsané situaci povinen provést řádné dokazování, jež by vyústilo ve zjištění skutkového stavu, o němž by nebyly důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 s.ř., což však neučinil.

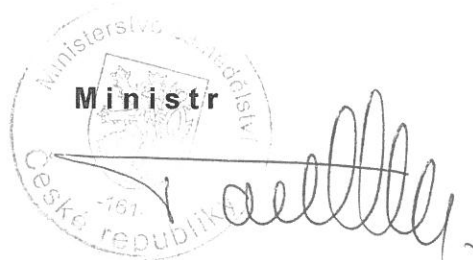
Krajský soud proto žalobou napadené rozhodnutí zrušil dle § 76 odst. 1 písm. b) a c) soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), neboť správní orgány nezjistily řádně skutkový stav. Jelikož usnesení o zastavení řízení nemělo být vůbec vydáno, nýbrž měl Magistrát města Přerov rozhodnout o žádosti věcně, popř. odkázat žadatelku na řízení o odstranění pevné překážky a v tomto řízení jako předběžnou otázku vyřešit otázku existence cesty, nezbylo krajskému soudu než v souladu s § 78 odst. 3 s.ř.s. zrušit i prvostupňové rozhodnutí. Podle

§ 78 odst. 4 s.ř.s. soud vrací věc žalovanému k dalšímu řízení, v němž jsou správní orgány vázány právními názory vyslovenými v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).“

Citované právní závěry obsažené v Rozsudku jsou pro správní orgány v dalším řízení závazné. Z obsahu závěrů Rozsudku pak vyplývá, že správní soud nepovažuje za jakkoliv podstatné, zda se předmětné pozemky staly či nestaly pozemky stavebními, resp. zda a kdy na předmětných pozemcích byla či nebyla zahájena stavba Rybníku. Otázka existence či neexistence veřejně přístupné účelové komunikace v k.ú. Velká Bystřice na pozemcích ve vlastnictví PhDr. Simony Sokolové tak bude předmětem posouzení v dalším řízení vedeném příslušnými správními orgány podle zákona o pozemních komunikacích. S ohledem na tyto skutečnosti tak nelze dojít k jinému závěru než k tomu, že vedení řízení podle § 142 správního řádu, jehož předmětem bylo k žádosti podatele rozkladu určení, zda stavební povolení je platné, resp. zda stavba Rybníku byla zahájena do dvou let ode dne nabytí právní moci stavebního povolení, není nadále nezbytné k uplatnění práv podatele rozkladu. Rovněž tak beze zbytku platí, že veškeré sporné otázky, jejichž řešení se podatel rozkladu domáhal prostřednictvím řízení před Magistrátem města Olomouc podle § 142 správního řádu budou (jsou) ve smyslu § 142 odst. 2 správního řádu řešeny v jiném správním řízení.

Vzhledem k výše uvedenému bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno shora ve výroku rozhodnutí. Pro úplnost je nutno dodat, že toto rozhodnutí je plně v souladu s výše citovaným Rozsudkem.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat (§ 152 odst. 5 ve spojení s § 91 odst. 1 správního řádu).



Ministry of the Interior
Ministr
Czech Republic
-161-

Příloha: rozdělovník

Obdrží na dodejku:

1. Město Velká Bystřice, IČO: 00299651, se sídlem 783 53 Velká Bystřice, Zámecké náměstí 79, prostřednictvím JUDr. Petra Rittera, advokáta, se sídlem Riegrova 12, 779 00 Olomouc, ID DS: v6xghee

Na vědomí:

2. Ministerstvo zemědělství – Odbor státní správy ve vodním hospodářství a správy povodí - 15111 (spolu s vrácením spisu).